

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਦਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1963 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 161

10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) - ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 6(2) - ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 6 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ - ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ — ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ — ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 6(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਟੈਚਡ ਅਚੱਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਰਕਮ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ, ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਕਿਉਂ ਚੁਣੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੱਥੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)।

ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਲਬਾਣਾ, ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 4 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। 20 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਤੱਕ 6,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ

ਰਹੇਗੀ।

ਡੀ ਐਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਤੇ ਅਮਰ ਦੱਤ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਪੂਰਨ ਚੰਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੋਚੀ, ਜੇ.-ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੂੰ **6,000** ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।

ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ **XLI** ਨਿਯਮ **6(2)** ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ **9,050**, ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕੀ ਹਨ? ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮਦਨ ਲਾਲ, ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ **9f** ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। **24** ਦਸੰਬਰ **1962** ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ **9,050** ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ **XLI** ਨਿਯਮ **5** ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ ਬੀਵੀ-**317**, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ **3** ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਧਾ, ਭਾਵ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। **10,000** ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ **XXI** ਨਿਯਮ **66** ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਇੱਕ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਨੌਂਬੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **10,000** ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਜਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਫਿਰ **29** ਨਵੰਬਰ, **1968** ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ **XLI** ਰੂਲ **6** ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਟੈਚਡ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। **20,000** ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਆਰਡਰ **XLI** ਦੇ ਨਿਯਮ **6** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"6. (1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਦਾ ਫਰਮਾਨ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ।

Nihal Chand v. Madan Lai and others (Sodhi J.)

ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। **10,000** ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *M/s ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਅੰਗਦ ਰਾਮ-ਰਾਮ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ, *ਗੈਂਡਾ ਮਾਈ ਚਰਨਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*, ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, *ਪੱਖਰ ਦਾਸ* ਬਨਾਮ *ਘਨਾਇਆ ਲਾਈ, (2)*, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਏ। ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ **10000** ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। **6,000** ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

(4) ਦਲੀਲ ਏ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ **6,000** ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। **10,000** ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸੀ ਆਰਡਰ **XLI** ਨਿਯਮ **6(2)** ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਦ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ **6(2)** ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੰਧ ਉਸ ਨੇ *ਪੱਖਰ ਦਾਸ* ਦੇ ਕੇਸ **(2)** ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਥੇ, ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਮੁਲਤਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਲਗਭਗ **10000** ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਸੀ। **40,000** ਜਦੋਂਕਿ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਸੀ। - **14,000** ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। **10,000** ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਿਡੈਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਬਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। **4,000** ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ

ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। **1,000** ਨਕਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। **2,000** ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮਾਨ **10** ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀ।

(1) A.T.R. 1961 PL 165.

(2) A.I.R. 1925 Lah. 256.

6,941-2-9 ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰੁ. **664-13-0** ਲਾਗਤਾਂ ਵਜੋਂ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ **10000** ਰੁਪਏ ਹੈ। **40,000** ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ। **14,000** ਫਰਮਾਨਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਰਡਰ **XLI** ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਯਮ **6(2)** ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ **XLI** ਦੇ ਜੰਡਿਤਸਪੀਰ ਨਿਯਮ **6(2)** ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਸ਼ਕਿਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, **(3)** ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਟੀਨੇਊ, ਜੇ' ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ **XLI** ਨਿਯਮ **6(2)** ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਗਣੇਸ਼ ਲਕਸ਼ਮਣ, ਬਨਾਮ ਰਾਓਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਮਚੰਦ ਇਫ਼ਾਰਾਮ **(4)** ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਿਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਾਇਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਹੋ1 ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਾਇਦਰਗੜਕਰ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ **34** 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ' ਤੇ

(3) A.T.R. 1923 Lah. 69.

(4) A.I.R. 1956 Bom. 249

ਕੁਝ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿਚਲੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(6) ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ., ਮੈਸ . ਅੰਗਦ ਰਾਮ-ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ '(!)• ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬੇਨੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰਨ ਸਿੰਘ, (5) ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ; ਰੁਕਮਣੀ ਅੰਮਾਲ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰੀਗਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (6), ਅਤੇ ਆਰ ਐਮਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਕਮਲੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (7)। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਮਾਰਟੀਨੇਉ, ਜੇ.. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੀ.ਸੀ. ਤਿਰੂਮਲਾਈ ਗੌਡਰ ਬਨਾਮ ਟਾਉਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਪੋਲਾਰੀ (8) ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(7) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 6 (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਓ ਜਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੁਝ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ, ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਕਿਉਂ ਚੁਣੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ *67

(5> ਏਆਈਆਰ 1036 ਪੇਟ 443.

(6) ਏਆਈਆਰ 1940 ਮਾਰਲ 82.

(7) 9 IC 323.

(81 ਏਆਈਆਰ 1934 ਮੈਡ. 709.

ILR , ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1971)1 ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

Nihal Chand v, Madan Lai and others (Sodhi J.)

ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। **6,000**, ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ **10,000**, ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੈ।

i

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.,

ਸਟੇਟ, - ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1966 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 763

25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969

ਅਫੀਮ ਐਕਟ (1878 ਦਾ I) — ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10 — ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਾਨ — ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਸੰਯੁਕਤ ਅਪਰਾਧੀ ਕਬਜ਼ਾ) — ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ — ਕੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ — ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਲੇਖ ਕਾਰ ਵਰਗੀ ਛੋਟੀ ਗੱਡੀ — ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ — ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰ ' ਤੇ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਫੀਮ ਐਕਟ, 1878 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ , ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਬੋਝ ਇਸਤਰਗਾਸਾ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਫੀਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਇਸਤਰਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਮੋਵਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਕ ਅਫੀਮ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ। ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪਛੇਦ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਿਮੋਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ - ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਈ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਖਾ